

తమ్మద రెక్కల్లాంటి నల్ల జాట్టు చెవులమీద
తూగుతూ వుంటే-తెలుపు వసపు రంగు రాళ్ళు పొదిగిన
కమలాల కాంతి తళుక్కుమంటే-బంగారు
రంగు పిల్లు లాల్చీ బడాయిపోయింటే-సరి
గంచు సన్న వంచె అంచు చేత్తోట్టుకుని,
ముత్యాలగూడ చెప్పులు చిరుశం చేసు
కుంటూ నడిచే, ఆ సోగ్గాడి పేర గోపాలకి
ట్టయ్య! అలా నడిచి వెళ్లే అతని రోజూ
చూసే వోరకళ్ళే, మళ్ళీ మళ్ళీ చూస్తూ వుంటాయి!

“ఆ పేరెందుకెట్టారో గాని, నిజంగా గోపాలకి
ట్టయ్యే మీ సోగ్గాడు-ఒకళ్ళా, ఇద్దర!” అందొక
యాభైయేళ్ళ ప్రాథ స్త్రీ.

“అదేం కాదులే.. అతను సానా మంచో అది అతని తాతగారి
పేరే” అని సమర్థించిందొక వధైనిమిదేళ్ళ పువ్వుపిల్ల.

“అతగాడి మంచితనం నీకే తెలవాలి! అద ఎనక యిల్లే
కదా నీది!” వెటకారంగా అన్నదా పాథ స్త్రీ “తాతగారి
పేరంటన్నావ్. ఆ తాతగారి ఇలాసాలు నీకు కల్యా” అందావిడే
మళ్ళీ.

“నాకెలా తెలుస్తాయి! ఆయన కాలపు డుమదానివి.
నీకే తెలవాలి!” అని దెప్పి పొడిచిందా వడు పిల్ల.

ప్రాథ వయాస్సామె మూతి తిప్పుకుంటూ ప్రక్కకు
తప్పుకుంది. అతను కనుమరుగయ్యే దాకా
చూస్తూ నిలబడిందా వయసులోని వడుచు.

ఆ రాత్రి బాగా పొద్దుపాయాకా, ఈ సోగ్గాడు
యింటికి చేరుకుని ముంగిట మెట్లెక్కి లోపలికి
తుంటే, అరుగుమీద కూర్చున్న తాతగారు లేసి
అడిగారు.

“ఏరా కిట్టయ్యా! ఈ నిశిరేత్రి
దాకా ఎక్కడెం పెత్తనాలు చేస్తున్నా
వేంటి?”

కిట్టయ్య ముందు కొంచెం తడు
ముకున్నాడు. తర్వాత సర్దుకున్నాడు.

“ఎన్నెల రాత్రి కదా తాతా! సావా
సగాళ్ళు బడికాడ బంతాట ఆడదావ
న్నారు. అడుకుని..” నీళ్ళు నమి
లాడు.

“భాగవతంలోని కృష్ణసామి
కంటే, ఆయన తాత ఎన్నాకులు చది
వాడో కాని, నేను మాత్రం నీకన్నా
నాలుగాకులెక్కువే చదివానా
కిట్టయ్యా! నా దగ్గరా నీ సాకులు

చెప్పుతావ్! నా మనవరాలు పడకటింట్లో వడుకుని నీకోసం ఎదురుచూస్తాంది.
తలుపులు తెరిచే వుంచిందిరా!”

“ఒక జామేగా అయ్యింది. ఇంకా మూడు జాముల రేతిరుంది. ఈ మాత్రా
నికేనా..” అన్నాడు పెద్ద తొక్కికుడులాగా.

“తరకం మాటాడతావురా నాముందు! అడది మనువాడేది
మూడు జాముల మురిపెం కోసం కాదు. నాలుగు జాముల
సావాసం కోసం రా”

“అయితే మా నాయనమ్మ, ఈ గోపాలకిట్టయ్యరాయుడి
గారి కోసం ఎదురు చూసి చూసి ఎన్ని జాముల నిదర పోగొట్టు
కుందో!” అని దెప్పిపొడిచాడు.

“ఒక్క జాము కూడా ఎదురు చూడనివ్వలేదు మీ
నాయనమ్మను అవిడ గదిలోకొచ్చేటప్పటికే, ముందుగా నేను
మంచం మీదుండేవాణ్ణి! మగాడన్నాకా మొనగాడు కావాలి! మొదటి జాము
నుంచి కోడి కూసేదాకా, నీవు పక్క మీదుంటే చాలు. వేగుచుక్క
పొడిచాకా, పాల కావిడేసుకుని బయలుదేరావనుకో! మళ్ళీ
రేతిరి మొదటి జాముదాకా నువ్వెక్కడున్నావని
అడగదు నీ అడది. సమయమెరిగి రాస
కార్యం!”

“తాతా, వొప్పుకున్నా.. ఇక
నేలోపలి కెళ్లనా?”

“ఎళ్ళు మూడుసార్లడి
గింది నా మనవరాలు
నువ్వు రాలేదేవని.. సత్య
భామ అమ్మగారు
కోవంతో కృష్ణ
సామి వారి

తలను తన
కాలితో
తాకిం

దట! కాతంత జాగ్రత్తగా మనసుకో" అన్నారు తాగు నవ్వుతూ.

కీట్లయ్య వడగ్గది దగ్గరకెళ్ళాడు. నిజానికి ఆ టివరకూ తలుపులు తెరిచే వుంచింది. బైట భర్త మాటలు వినబడి గడియ వే తలుపులు బిడాయించింది సత్యభామ.

నిజంగా ఆమె పేరు సత్యభామే! తన మనవడి పెళ్ళాం చేయాలని కూతురి బిడ్డయిన ఈమెకు, ఈ తాతగారే సత్యభామ అని మకరణం చేసాడు!

కీట్లయ్య తలుపు తట్టాడు. గురజాడ అప్పారావుగారి మొదటి కథలోలాగా "తలుపులు తెరవబడలేదు" 'టింగుమని' వదకం డు కొట్టింది-తాతగారి పెళ్ళ పుడు వాళ్ళ మావగారు బహుమానంగా యిచ్చిన తకాలపు గోడగడియారం!

"సత్యా, లోనికొచ్చి నిన్ను బతిమాలుకుంటా అమ్మా నాన్నా ఇంటారు. ముందు తలుపు తెరుపు" అని బతిమాలుకున్నాడ నెమ్మదిగా. అయినా లాభం లేకపోయింది. కీట్లయ్య మదిలో ఓ మెరుపు!

"మద్దాన్నం నువ్వుపెట్టిన నాలుగు గారెలు తప్ప, ఇంకేవీ తిన్నేదు. ఆకలవుతాంది. కాస్తేదైనా పెట్టు. కావాలంటే తర్వాత చివాట్లు పెడుదువుగాని" అన్నాడు నెమ్మదిగా.

'ఆకలేస్తోంది' అంటే స్త్రీలోని 'తల్లి' లేస్తుంది. తల్లికి పగ వుండదు. పట్టుదలా వుండదు-అది తెలుసు కీట్లయ్యకు.

సత్యభామ లేచింది. తలుపు తీసింది. బొబ్బట్ల వళెం, నీళ్ళ గ్లాసూ టేబిలు మీద పెట్టింది. మళ్ళీ వడుకుంది.

కీట్లయ్యలోనికెళ్ళి గడియ బిగించాడు. భార్య వక్కలో కూర్చున్నాడు. తాతగారి హెచ్చరిక గుర్తుకొచ్చింది. భార్య కాళ్ళకు దగ్గరగా లేకుండా జాగ్రత్తపడ్డాడు!

"సత్యా కోవమొచ్చిందా?" అంటూ ఆమె భుజం మీద చెయ్యి వేసి తన వైపు తిప్పుకోబోయాడు.

"లేదు. సంతోషంగా వున్నది. ఎక్కడికెళ్లావీరేతిరి దాకా?" అని కోవంతో వణికి కంఠంతో అంది.

ఇందాకా తాతతో చెప్పిన సాకు తేలిపోయింది! అబద్ధం కట్టేలాగ చెప్పాలంటే, దాని చుట్టూ కొన్ని నిజాల్ని కూడా పోగు చేయాలి అనుకున్నాడు.

"ఇవ్వాలి వున్నమి కదా! ఎన్నెల్లో ఏతాము ఆట ఆడదామన్నారు మా సావాస గాళ్ళంతా.. కాసేపు ఆడొచ్చాను" అన్నాడు కాస్త చూగానే.

"ఎవరు నీ సావాసగాళ్ళు? కుమ్మరి కూర్మయ మనవరాలా? లేకపోతే కాంతమ్మ కూతురు లచ్చవమ్మా?"

"ఛ.ఛ. ఆళ్ళను నేనసలెరగనే యెరగను, తెల..."

"అలాగా! కీట్లబాబు చన్నీళ్ళ కూజా కావాలన్నారు అని తెచ్చియిచ్చింది

రాధమ్మ ఈ సందేహ"

"రాధమ్మ యవరు?" అనడిగాడు తెలియనట్లే.

"కీట్లయ్య ప్రియురాలు, కూర్మయ్య మనవరాలు!" వెటకారంగా అంది.

"నన్ను నమ్ము నా మరదలా! నాకేవీ తెలవదు" అన్నాడు వేడుకోలుగా

గెడ్డం పట్టుకుని.

సత్యభామ మనసులో ఏదో నిర్ణయానికొచ్చింది.

"అయితే ఎన్నెల్లో ఏతాము ఆట మనిద్దరం ఆడదావా బావా?" అంది.

"మనిద్దరవా? ఎక్కడ?" అన్నాడు బిత్తరపోతూ

"ఎక్కడంటే? నీవాడినచోటే! ఏతామున్న చోటే!"

"అక్కడికి నువ్వు రాలేవు. మరోసారి చూద్దాంలే" అన్నాడు.

"నువ్వెళ్ళగా లేంది, నే రాలేనా? కీట్లయ్య బావుండగా, నాకేంటి భయం! మరెప్పుడో కాదు, ఇప్పుడే నడు" అని తాను మంచం మీద నుండి లేచి, అతని

రెండు చేతులూ పట్టుకుని లేపింది.

టేబిలు దగ్గరకు తీసుకెళ్ళి, బొబ్బట్ల నోట్లో కూరి మరీ తిని పించింది. "నడు వెళదాం" అని లేవదీసింది.

'నా బండారం తేల్చడానికే ఇదంతా చేస్తున్నది. ఇప్పుడు కాదంటే గొడవ చేస్తది. అంతా లేస్తారు. మెల్లగా కాలవ దాకా తీసుకెళ్ళి కాస్త కోవం చల్చారీ వెనక్కు తీసుకురావచ్చు' అనుకున్నాడు.

ఇద్దరూ బైటకెళ్ళడం చూసి తాతగారడిగాడు.

"ఎక్కడికి రా ఈ యాలప్పు డెలతన్నారు?"

"ఎన్నెల్లో ఏతాము ఆట చాలా బావుందంట తాతా! ఇప్పుడు దాకా నీ మనవడు సావాసగాళ్ళతో ఆడుకుని వచ్చాడంట! అంత బావుండేదేలే, మనిద్దరం ఆడు కుందాం అని తీసుకెళ్లన్నాను" అంది సత్య వ్యంగ్యంగా.

తన మనవడు పెళ్ళానికి సర్ది చెప్పలేక, చతికిలపడ్డాడని గ్రహించాడు తాతగారు. ఇంద్రలోకంలో వున్న పారిజాత పుష్పం తెచ్చియి మ్మని సత్యభామ అమ్మవారు పట్టు పట్టినపుడు, గోపాలకృష్ణుల వారి కూక్కా యింత యిబ్బంది కలిగి

వుండదు! ఎలా జయించుకొస్తాడో చూద్దాం అనుకున్నాడు.

"ఇప్పుడెందుకమ్మా" అన్నాడు వారందామని

"ఇప్పుడు కాకపోతే మద్దాన్నంవేళ వెన్నెల కాస్తుందా తాతా! నీ మనవడికేం పర్వాలేదులే. నేనున్నాగా తోడు!.. ఇదిగో తాతా! నీకు నిదరరాకపోతే, మేం వచ్చే దాకా అరుగుమీదే కూర్చునుండు. నిదరాస్తే లోనికెళ్ళి వడుకో. తలుపులు తెరిచే వుంచింది అమ్మమ్మ" అనేసి కీట్లయ్య చేయి పట్టుకుని ముందుకెళ్ళిపోయింది.

"అమ్మ పిల్లా! సత్యభామ పేరు పెట్టినందుకు నీకెంత వవరొచ్చింది!" అను

సెక్స్ సామర్థ్యం

సెక్స్ లో విజృంభించాలని అందరూ కోరుకుంటారు. అయితే సెక్స్ సామర్థ్యం అందరిలో ఒకే మాదిరిగా వుండదు. సెక్స్ సామర్థ్యం కోసం పురుషులు లేవనాలు, భస్మాలు, వయోగ్రాలు, ఇంజక్షన్స్ ను ఆశ్రయించినా సెక్స్ సామర్థ్యానికి మూడు ముఖ్యాంశాలు వున్నాయంటున్నారు సైంటిస్టులు.

మంచి పోషక విలువ లున్న ఆహారం తీసుకోవటం, శారీరకశ్రమ, ప్రశాంతమైన మానసిక స్థితి మంచి డైట్ తీసుకున్నంత మాత్రాన ఇంట్లో కదలకుండా కూర్చున్నంత మాత్రాన సెక్స్ సామర్థ్యం పెరగదంట. ప్రతిరోజూ ఎవరైతే కనీసం అరగింపు జాగింగ్, స్ట్రెక్చింగ్, ఏరోబిక్స్ లాంటి వ్యాయామాలు చేస్తారో వాళ్ళలో సెక్స్ సామర్థ్యం అద్భుతంగా వుంటుంది.

బ్రిటీష్ లెంబియా యూనివర్సిటీ పరిశోధనలను బట్టి నిర్ధారణ అయ్యిందే మంటే నిలకడ వ్యాయామం చేసేవాళ్ళ సెక్స్ సామర్థ్యం ఇనుమడిస్తుందట. ఓ పరిశోధనలో ఇరవై డిగ్రీ పురుషులకు బ్లూఫిల్లులు మాపిస్తే వారికంటే నిత్యం ఎక్సర్ సైజు చేస్తే, పురుషుల్లో సెక్స్ సామర్థ్యం నలభై శాతం దాకా ఎక్కువగా వుందట.

- ఆదెళ్ళ

నవ్వుకున్నాడాయన.

భార్య భర్తలిద్దరూ దారినపడి నడుస్తున్నారు. వైద్యుల రాత్రి చల్లనివేళ నడవగా నడవ వాళ్ళిద్దరి మనసులూ కాస్త చల్లబడ్డాయి. చల్లబడిన కిట్టయ్య మనసులో కాస్త ధైర్యం చిగిర్చింది.

“ఏలాము చూపించే తీసుకొస్తాను. నేనెప్పుడూ పుకోడిపోవాలి!” అనుకున్నాడు. తాటివట్టెల మీదుగా.

“భయం లేదులే. నా చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకో, తీసుకెళ్తాను” అన్నాడు.

“ఎందుకు భయం? నేను రైతుబిడ్డను. పట్టెలు, దోసెలూ, చెట్లు పుట్టలూ దాటకనే నీ యింటికి కావరమొచ్చాను! బావా, నా చెయ్యి గట్టిగా పట్టుకో.

నిన్ను మేమే నడిపించుకు తీసుకెళ్తాను” అని అతని చేయి గట్టిగా పట్టుకుని మరుగ్గా అతన్ని నడిపించుకుని ఆవలి గట్టు తీసుకెళ్ళింది సత్యభామ!

భార్య సత్తా యేవిటో ఇప్పుడిప్పుడే తెలుస్తోంది కిట్టయ్యకు.

సత్య చేయి పట్టుకుని గట్టుమ్మటా, వేలమ్మటా నడిపించుకుని వెళుతున్నాడు.

ఆ వెన్నెల వెలుగులో, ప్రకృతి ప్రాంగణంలో అలా భర్త చేయి పట్టుకుని నడిచి వెళుతుంటే, మధురానుభవాల వనానికి వెళ్తున్నట్లునిపించిందామెకు!

ఇద్దరూ ఏలాము దగ్గరకొచ్చారు. ఆ చేతి ఒక దిమ్మ వుంది. దిమ్మకు దిగువగా పెద్ద బావి వుంది. ఆ బావిలో ఏలాము రొట్టెలు చేసారు. బావి ప్రక్కన గుబురుగా పెరిగిన గున్నమామిడి చెట్టుతో కలిసి, మరికొన్ని చెట్లున్నాయి. ఎదురుగా కొంతదూరంలో తాటి తోపువుంది. రోవైపు జావ్వ, గానుగ చెట్లున్నాయి. అక్కడక్కడా ఏకాకితల్వాలని ప్రదేశాల్లో కొన్ని తాటి చెట్లు నిబారుగా నిలబడి వున్నాయి.

పున్నమి రాత్రి పాలనురుగులాంటి చల్లని వెన్నెల వర్షిస్తుంటే, ప్రకృతి పరవశిస్తున్నది! ప్రకృతి సాన్నిహిత్యంలో వున్న ఆ అందమైన దంపతులిరువురూ, ఆ కమనీయ సన్నివేశంలో మధురభావనలతో పులకించిపోతున్నారు. సత్యభామ తన భర్తరాసలీలా విలాసాలన్నీ మరిచిపోయిందామెయంలో. అతనే తన భర్త, తన ప్రేయ్యుడు, తన తనువును తరింపజేసే పురుషుడు అనిపించిందామెకు!

“బావా!” అంది పరవశంతో.

కిట్టయ్య ఆమె చేతిని అందుకుని తన నడుము చుట్టూ తిప్పుకుని, ఆమెను పొదివి పట్టుకుని బావి దగ్గరకు తీసుకెళ్ళాడు.

“సత్య! ఇదే ఏలాము. నేను దీనిపై నుంచాను. నువ్వు కింద నుంటావు. ఏలాము మీద దిగువ నుండి పైకి నేనొకసారి పడుస్తాను. ఏలాముకు వేలాడుతున్న ఇనప చేద బావిలోకి దిగుద్ది. నీవు చేదలోకి నీరు నింపుతావు. నేను తిరిగి ఏలాము మీద దిగువకు నడుస్తాను. చేదపైకి వస్తుంది. నీవు చేదనందుకుని, ఆ నీటిని బోదెలోకి వంపుతావు. నీరు చేదలోకి వెళుతుంది-ఇలాగే మరోసారి, మరోసారి..నేను కిందకూ పైకి తిరుగుతాను. నువ్వు కింద నుంచి సాకారం చేస్తావు-ఇదే ఏలాము ఆట! ఆడుదామా?” అని చెప్పాడు.

“అలాగే” అని, చీరను పైకి కచ్చాబోసింది. జడను ముడివేసింది. తన భార్యలో జానపద వడుచును చూసాడు. కిట్టయ్య! మురిసిపోయాడు. తన లాల్చీ విప్పి చెట్టుకొమ్మకు తగిలించాడు. వంచెను పైకి ఎగకట్టాడు. ఏలాము మీద కెళ్ళి నిలబడ్డాడు.

ఒక వెదురు కర్రను ‘బాలస్సు’ కోసం రెండు చేతుల్తోనూ పట్టుకుని, ఏలాము మీద ముందుకు నడిచాడు. ఏలాము బావి మీదకు వంగింది. చేదతో పున్న వెదురుకర్ర బావిలోకి దిగింది. సత్య ఒక కాలు నూతి గట్టుమీద ఆని,

రెండోకాలు నేల మీద నిలిపింది. బావిలోకి దిగిన వెదురుకర్రను రెండు చేతుల్తోనూ వొడిసి పట్టుకుని కదిలించింది. చేదలో నీరు నింపింది. కిట్టయ్య కిందకు నడిచాడు. ఏలాము పైకి లేచింది. సత్య చేదనందుకుని, బోదెలోకి నీరు వొంపింది.

కిట్టయ్య పైన ముందుకూ వెనకకూ నడుస్తున్నాడు. కింద సత్య బావి నుండి నీరు చేది సహకరిస్తున్నది. అలాగ-మరోసారి..మరోసారి..ఎన్నిసార్లలో! అదొక కేళి విలాసమయ్యింది వాళ్ళిద్దరికీ! ఆ కేళిలో ఆమె శరీర కదలికల్లోని ఒయ్యారమూ, హాయిలూ చూస్తున్నాడతను. మీద కదలాడే అతనిలోని మగ టీమి చూసి మురిసిపోతున్నదామె. ఆ కేళిలో వాళ్లు పొందుతున్నది విలాసానందమే కాదు, శ్రామికానందం కూడా!

కేళి సాగుతోంది. అలుపు తెలియడం లేదు వాళ్ళకు. సమయం తెలియడం లేదు. కాలమూ తెలియడం లేదు.

‘ఎంత ఆనందంగా వుంది ఏలాము ఆట! రాధమ్మ, లచ్చవమ్మలతో కూడా బావ ఇలాగే ఆడతాడా? పాపం వాళ్ళకు మాత్రం ఆనందం కావద్దా! అందుకే బృందావనమది అందరీదీ అన్నారు. నిజమే!’ అనుకుంది సత్య! ‘కానీ..అమ్మో గోవిందుడు మాత్రం నావాడే కావాలి అందరివాడూ కావడానికి నేనొప్పుకోను’ అనుకుంది.

ఆ భావన రాగానే, ‘బావా’ అని అసంకల్పితంగానే పిలిచింది.

“ఏంటి సత్య, ఆపుచేయనా?” అన్నాడు కిట్టయ్య, అలసిపోయిందేమోనని.

“వద్దొద్దు. అపొద్దు. నీ నడక సాగనీ. కానీ వక్క సూపులు చూడమాకు బావా, నే పడిపోతాను” అంది.

“పైనున్నది నేను కదా. వక్క సూపులు చూస్తే, నేనే పడతాను. నువ్వెందుకు పడతావ్?” అన్నాడు అర్థంకాక.

“అదే, అదే! నువ్వు పడ్డా నేను పడ్డట్టే కదా” అని సర్దుకుంది.

“అలాగే! ఏలాము వంకా, నీ వంటి వంపుల వంకా సూస్తున్నాను. ఈ సమయంలో మరో వంకెందుకు సూతాను” అన్నాడు. తృప్తిపడిందామె.

శ్రమ వలన చిరుచెమటలు కమ్మాయి ఇద్దరి శరీరాల నిండా. కాలం తెలియడం లేదు వాళ్ళకు. కాలక్రమాన్ని తెలియజేస్తూ ‘కొక్కొక్కో’ అని కోడి కూసింది.

కిట్టయ్య ఏలాము దిగి ఆమె దగ్గరకొచ్చాడు. భార్య రెండు భుజాలూ నొక్కి పట్టుకుని దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. శ్రమించినందు వలన కలిగిన చెమట బిందువులతో ఆమె మరింత అందంగా కనిపించింది. ఆమె ముఖంలో ఆనంతమైన తృప్తిని చూసాడు!

“సత్య! ఎలా వుంది ఎన్నెల్లో ఏలాము ఆట?” అన్నాడు ఆప్యాయంగా.

“ఏవని చెప్పను! మనం తోడిన నీరు పారి నేల తల్లి చల్లగా వుంది! చెట్లన్నీ

చిగిర్చి పూయడానికి సిద్ధపడుతున్నాయి. మొక్కలు మొగ్గ తొడుగుతున్నాయి! నేలమీద పైరు నిండుగా వుంది! ఇప్పుడు లోకమంతా అందంగా కనిపిస్తోంది! అంతలేని ఆనందంగా వుంది. బావా! ఇక మాట లొద్దు. మాటిమాటికీ నా నోరు మూసివేయి! నను మాటాడనీకు!” అంటూ తన రెండు చేతుల్నీ కిట్టయ్య నడుము చుట్టూ బిగించి, చిరుచెమటల్తో తడిసిన అతని గుండెలమీద తల వాల్చింది సత్య.

